

5. neděle velikonoční, C

Téma: hlubiny lásky

Evangelium: Jan 13, 31-35

Poznámky: Tošovice, Odry, Pohor 2022

Když procházíte obchody, ještě zhlédnete **výprodej velikonočního zboží**. Velikonoce jsou *pro lidi už minulosti*. Jen mi katolíci jsme pořád do těchto svátků **zakousnutí**, máme už dokonce 5. neděli velikonoční. Můžeme se ptát, jaký to má důvod, mít tak dlouhé Velikonoce?

Odpověď je snadná. *Velikonoční události jsou tak hlubokým tématem, že nám na ně nestačí pár dní*. Každá další neděle nám nabízí možnost promýšlet, co se tehdy v Jeruzalémě událo.

Evangelium dnešní nás vrací zpět do večerádla, pro Ježíše do tragického okamžiku. **Jidáš**, jak říká evangelista, **právě odešel**. Mistr tak ztratil jednoho ze svých nejbližších přátel. A tak bychom nejspíš čekali hluboký Ježíšův smutek. Jenže naopak, místo toho přichází jakýsi zvláštní **hymnus na slávu**. *„Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm.“* Zradou je Bůh oslaven? *Jidáš přece odešel, aby Ježíše vydal do rukou lidí*. Je to pro nás lidi jen těžko pochopitelné, ale **okamžik této zrady byl pro Ježíše důvod k jáсотu**. Z pohledu Boží strategie **právě začalo vykoupení**. Ježíšova smrt a jeho následné vzkříšení je oslavou Boha. **Ježíš právě vykročil na cestu, aby člověku prokázal lásku až do krajnosti**.

Pouze tento úkon Boží lásky dává smysl příkazu, který dává Ježíš učedníkům: *„Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“* Ta novost spočívá v tom, že to má **být láska podle Krista**. On je **vzor** v milování, ale nejen to, je také **samotný pramen lásky**. Tedy říká tím, že **máme milovat jeho láskou**. A to už něco znamená.

Je pro nás tedy důležité zeptat se, jak miloval Ježíš? **On miloval takovou láskou, jaká je v Bohu**. Jinými slovy, **Ježíš nás miloval stejnou láskou, jakou miloval i svého Otce** a stejnou láskou, **jako Otce miluje svého Syna**. Takovou láskou jsme milováni i my. Už to nás může přivést k úžasu. A právě touto láskou se máme **milovat i my navzájem**. Jak je něco takového možné? Jak se můžeme my lidé stát součástí Boží lásky?

Pochopit to můžeme na příkladu. Od Ježíše víme, že **Boží láska se projevuje ve vztahu mezi Otcem a Synem**. Proto není proto lepší **příklad, než z oblasti rodičovství**. Americký duchovní autor, **Paul Young**, se v jedné knize (Lži o Bohu, kterým věříme) zamýšlí nad otázkou, která může být rodičům položena. **Které ze svých dětí miluje nejvíce**. „*Všichni průměrně zdraví rodiče, píše autor, „vám řeknou, že na takovou otázku se nedá odpovědět. Máme se ženou šest dětí. Když se narodilo naše nejstarší, neuměli jsme si představit, že bychom vůbec někdy měli kapacitu milovat další dítě. Naše prvorozené zaplnilo veškerý prostor. Pak se nám narodilo druhé dítě a náhle se vynořila nová hlubina lásky, která předtím buď neexistovala, nebo před jeho příchodem dřímala. Jako by každé dítě s sebou přineslo schopnosti milovat a uložilo ho do srdce rodičů.“*

Pokud je naše lidské srdce něčeho takového schopné, je to **proto, že takto miluje i Bůh**. S každým člověkem, který přijde na svět, se **v Božím srdci vytvoří nová hlubina lásky**. Nezáleží na tom, jestli podle nás tento člověk je, nebo není hoden lásky, co dokáže, či nedokáže. **Otec miluje každého stejnou láskou, jakou miluje svého Syna, a proto nás také chce vtáhnout do stejné slávy, jakou má On. Jakou mají oni**.

Pokud my máme milovat stejně jako Bůh, znamená to **nechat Božího Ducha**, kterého nám Kristus dal, **aby na nás pracoval**. Jedině on **probouzí naše srdce a otevírá v nás nové a nové hlubiny lásky**, tedy schopnost milovat. To proto, že **dokážeme více, než tušíme, jsme Bohu více podobní, než si dokážeme představit**.